

ارزیابی عملکرد و سودمندی کشت مخلوط ردیفی لوبيا (*Phaseolus vulgaris L.*) و بادرشی در شرایط کم نهاده (*Dracocephalum moldavica L.*)

اسماعیل رضائی چیانه^۱، علیرضا پیرزاده^۲

-۱- استادیار گروه زراعت، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ارومیه

-۲- دانشیار گروه زراعت، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ارومیه

* مسؤول مکاتبه: Ismaeil.rezaei@gmail.com

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۹/۱۵

تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۷/۲۲

چکیده

به منظور بررسی سودمندی کشت مخلوط لوبيا و بادرشی در شرایط کم نهاده، آزمایشی در قالب طرح بلوك‌های کامل تصادفی با هفت تیمار و سه تکرار در استان آذربایجان غربی- شهرستان نقده در سال زراعی ۹۳-۹۴ اجرا شد. تیمارهای آزمایشی شامل کشت مخلوط به صورت یک ردیف بادرشی + یک ردیف لوبيا، دو ردیف بادرشی + یک ردیف لوبيا، سه ردیف بادرشی + یک ردیف لوبيا، سه ردیف بادرشی + دو ردیف لوبيا، چهار ردیف بادرشی + دو ردیف لوبيا و کشت خالص لوبيا و بادرشی بود. صفات مورد مطالعه برای گیاه لوبيا شامل ارتفاع بوته، تعداد نیام در بوته، تعداد دانه در نیام، وزن هزار دانه، عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیک و برای گیاه بادرشی شامل ارتفاع بوته، عملکرد زیست توده، درصد اسانس و عملکرد اسانس بود. نتایج نشان داد که الگوهای مختلف کشت اثر معنی‌داری بر صفات مورد مطالعه دو گیاه لوبيا و بادرشی (به جز درصد اسانس بادرشی) داشتند. بیشترین عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیک لوبيا از تیمار کشت خالص به ترتیب برابر با $۲۹۳۳/۳۳$ و ۹۵۳۳ کیلوگرم در هکتار و کمترین مقادیر آن از الگوی کشت مخلوط سه ردیف بادرشی + یک ردیف لوبيا به ترتیب برابر با $۱۸۱۶/۶۷$ و $۴۹۳۳/۳۳$ کیلوگرم در هکتار حاصل شد. نتایج در مورد گیاه بادرشی نشان داد که بیشترین عملکرد زیست توده و عملکرد اسانس بادرشی از کشت خالص و کمترین مقادیر آنها از کشت مخلوط تک ردیفی به دست آمد. بالاترین مقدار نسبت برابری زمین ($۱/۶۷$) متعلق به الگوی کشت مخلوط چهار ردیف بادرشی + دو ردیف لوبيا بود. بر اساس نتایج می‌توان استبطان کرد که کشت مخلوط چهار ردیف بادرشی + دو ردیف لوبيا به عنوان بهترین الگوی کشت مخلوط برای افزایش درآمد اقتصادی و بهره‌وری استفاده از زمین قابل توصیه است.

واژه‌های کلیدی: اسانس، الگوی کشت، گیاه دارویی، نسبت برابری زمین

هزینه‌های رو به افزایش تولید بر ضرورت تجدید نظر و

استفاده از شیوه‌های جدید مدیریتی تولید محصول تاکید

مقدمه

دارد (آموسی و همکاران، ۲۰۱۳؛ وریگون-بریناس و

امروزه در نظامهای کشاورزی در راستای پایین آوردن

همکاران، ۲۰۱۵). کشاورزی پایدار تلفیقی از دانش مدیریت

استفاده از نهاده‌های خارجی، اصلاح روش‌های مدیریتی با

است که می‌تواند در بلند مدت از نظر بیولوژیکی، زیست

رویکرد کاهش آثار مخرب زیست‌محیطی ناشی از مصرف

بیش از حد مواد شیمیایی، حفظ حاصلخیزی خاک و جبران

بررسی کشت مخلوط ریحان و شبدر بررسیم بیان داشتند که وزن خشک اندام‌های رویشی ریحان در کشت خالص بیشتر از کشت مخلوط بود، ولی درصد اسانس ریحان در کشت مخلوط بالاتر از کشت خالص حاصل شد. منصوری و همکاران (۱۳۹۲) در کشت مخلوط ذرت و لوبيا دریافتند که عملکرد دانه و بیولوژیک لوبيا در کشت مخلوط نسبت به کشت خالص کاهش یافت، ولی در کلیه تیمارهای کشت مخلوط نسبت برابری زمین بزرگتر از یک بود و بر کشت خالص برتری داشتند.

Dracocephalum moldavica L. گیاه بادرشبی با نام علمی *Dracocephalum moldavica* L. گیاهی علفی و یکساله از تیره نعناعیان است. تمام اندام‌های رویشی این گیاه حاوی اسانس است. مقدار اسانس در قسمت‌های مختلف گیاه متفاوت است، به طوری که گل و پیکر رویشی بادرشبی (برگ‌ها و ساقه‌های جوان) بیشترین اسانس را دارد. اسانس دارای خاصیت ضد میکروبی و باکتریایی و التیام دهنده زخم و جراحات است. عرق بادرشبی به عنوان نیرودهنده و ضدتشنج، تقویت کننده معده، تسهیل کننده عمل هضم، ضد دل پیچه و برطرف کننده تپش قلب، کاربرد دارد (مجنون حسینی و دوازده امامی، ۱۳۸۶).

در میان گیاهان زراعی، حبوبات توانایی و قابلیت سازگاری زیادی در الگوهای کاشت مختلف دارند و کشت مخلوط حبوبات به دلیل برخورداری از ساز و کار تثیت نیتروژن اتمسفری با گیاهان دارویی ضمن افزایش حاصل- خیزی خاک و کاهش مصرف کودهای شیمیایی، می‌تواند منجر به بهبود عملکرد کمی و کیفی گیاهان تولید شده نیز شود (قلی‌نژاد و رضائی چیانه، ۱۳۹۳). لوبيا (*Phseolus vulgaris* L.) یکی از حبوبات مهم است که به صورت مستقیم مورد استفاده انسان قرار می‌گیرد و حدود ۵۰ درصد از تولید حبوبات جهان را شامل می‌شود. دانه لوبيا دارای ۲۰-۲۵ درصد پروتئین و ۵۰-۶۰ درصد کربوهیدرات است،

محیطی و اقتصادی ارزش افزوده مطلوبی به همراه داشته باشد (واندرمیر، ۱۹۸۹).

نتایج تحقیقات مختلف نشان داده است که برتری اکولوژیک کشت مخلوط، نتیجه استفاده کارآمد از منابع محیطی است (وانگ و همکاران، ۲۰۱۵). در صورتی که اجزای کشت مخلوط از نظر استفاده از منابع محیطی رشد تفاوت داشته باشند، استفاده موثرتری از نور، آب و مواد غذایی نسبت به کشت جدگانه خواهد داشت، به عبارت دیگر برتری بیولوژیک زراعت مخلوط به کشت خالص وقتی است که رقابت بین گونه‌ای برای منابع رشد نسبت به رقابت درون گونه‌ای کمتر باشد (بانیک و همکاران، ۲۰۰۶). به علاوه، امکان کنترل علف‌های هرز، کاهش خسارت آفات و بیماری‌ها و افزایش تنوع زیستی، کاهش ریسک تولید، موازنۀ در امر تغذیه، حاصلخیزی خاک و نیز افزایش مقدار تولید در واحد سطح نسبت به کشت خالص، ویژگی‌های کارکردی منحصر به فردی را فراهم می‌سازد (ماو و همکاران، ۲۰۱۴؛ نصیری محلاتی و همکاران، ۲۰۱۴؛ وریگنون-بریناس و همکاران، ۲۰۱۵) که موجب شده است تا این نوع نظام‌های زراعی قرن‌ها در کشاورزی معیشتی نقش مهمی در تامین مواد غذایی داشته باشند و در حال حاضر نیز جایگاه خاصی را در طراحی بوم نظام‌های زراعی پایدار به خود اختصاص دهند (میکیک و همکاران، ۲۰۱۴). در بررسی اکولوژیک الگوهای مختلف کشت مخلوط ردیفی گاآزبان اروپایی و لوبيا مشخص شد که بیشترین عملکرد اقتصادی لوبيا و گاآزبان اروپایی از کشت خالص و کمترین مقدار آن‌ها از الگوی چهار ردیف لوبيا و گاآزبان (۴:۴) به دست آمد، ولی بالاترین نسبت برابری زمین^۱ (LER) در الگوی کشت نواری ۲:۲ مشاهده گردید (کوچکی و همکاران، ۱۳۹۱). دانشنا و همکاران (۲۰۱۵) در

1- Land equivalent ratio

کشت خالص بادرشی بود. در هر دو گیاه مورد مطالعه فاصله بین ردیف‌های کاشت ۴۰ سانتی‌متر و طول هر ردیف کاشت پنج متر بود. فاصله بین بوته‌ها در روی ردیف‌های کاشت برای بذور لوبيا و بادرشی به ترتیب ۱۰ و ۱۵ سانتی‌متر در نظر گرفته شد (رضائی چیانه و همکاران، ۱۳۹۲). کاشت لوبيا و بادرشی به صورت همزمان در ۵ اردیبهشت ماه ۱۳۹۳ به صورت جوی و پشتہ انجام شد. بذر لوبيا (رقم COS16) که رقمی سازگار به مناطق خشک و نیمه خشک با فرم بوته‌ای، رشد محدود، بالا بودن تعداد دانه در بوته و عملکرد بالا است، از مرکز تحقیقات ملی لوبيای خمین و بذر بادرشی از شرکت پاکان بذر اصفهان تهیه شد. بذور لوبيا قبل از کاشت با باکتری رایزوبیوم فائزولی آغشته گردید. جهت عمل تلقیح بذرها در یک محیط تاریک، ابتدا بذور لوبيا درون کیسه پلاستیکی قرار داده شدند و سپس، به آن محلول شکر ۲۰ درصد اضافه گردید. پس از اضافه کردن پودر باکتری به میزان ۱۰۰ گرم در هکتار محصولات کیسه به خوبی تکان داده شد. سپس، بذرها در سایه خشک شدند و بلا فاصله پس از خشک شدن عملیات کاشت صورت گرفت. به منظور تسهیل در سبز شدن گیاهان، اولین آبیاری بلا فاصله در روز بعد از کاشت به صورت نشیتی انجام شد و آبیاری‌های بعدی بر حسب شرایط اقلیمی و نیاز زراعی منطقه برای این گیاهان به طور متوسط هر هفت روز یکبار صورت گرفت.

به طوری که مقدار پروتئین آن ۲ تا ۳ برابر غلات و ۱۰ تا ۲۰ برابر گیاهان نشاسته‌ای است (مجنون حسینی، ۱۳۷۵). تولید گیاهان دارویی در شرایط کمنهاده در کشت مخلوط یکی از راه‌کارهای مناسب برای دسترسی به عملکرد مطلوب با حداقل مصرف نهاده‌های خارجی است که در بلند مدت می‌تواند منجر به کاهش نیاز سیستم‌های زراعی به این نهاده‌ها شود. این آزمایش با هدف تعیین بهترین تیمار کشت مخلوط لوبيا و بادرشی در مقایسه با تک‌کشتی از لحاظ حصول حداکثر عملکرد کمی و کیفی دو گونه و بررسی امتیازات احتمالی کشت مخلوط در شرایط آب و هوایی نقدم نقده اجرا گردید.

مواد و روش‌ها

این آزمایش در مزرعه‌ای واقع در استان آذربایجان غربی- شهرستان نقدم با ۴۵° و ۲۴° طول جغرافیایی و ۳۸° و ۵۲° عرض جغرافیایی و ارتفاع ۱۳۱۸ متر از سطح آب‌های آزاد در سال زراعی ۹۳-۹۲ اجرا شد. متوسط میانگین-های دما و بارندگی سالیانه طی یک دوره ده ساله به ترتیب برابر ۱۲/۴۰ درجه سانتی‌گراد و ۳۲۳ میلی‌متر گزارش شده است. ویژگی‌های فیزیکی و شیمیایی خاک محل آزمایش در جدول ۱ آورده شده است.

آزمایش به صورت طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار اجرا شد. الگوی کاشت در هفت سطح شامل کشت مخلوط به صورت یک ردیف بادرشی + یک ردیف لوبيا، دو ردیف بادرشی + یک ردیف لوبيا، سه ردیف بادرشی + دو ردیف لوبيا، چهار ردیف بادرشی + دو ردیف لوبيا، کشت خالص لوبيا و

جدول ۱ - ویژگی‌های فیزیکی و شیمیایی خاک قبل از شروع آزمایش

برداری خاک	خاک	سانتی‌متر	سیلتی	رس-	رس-	سانتی‌متر	سیلتی	pH	رس	سیلت	شن	بافت	عمق نمونه
۴۶۷	۱۴/۱	۱/۲۷	۰/۱۱	۱/۳۴	۷/۵	۵۰	۴۵	۵	۰-۳۰	-	رس-		

$$LER = \frac{Y_1}{B_1} + \frac{Y_2}{M_2} \quad \text{معادله (۱)}$$

در این معادله، Y_1 و Y_2 به ترتیب عملکرد گونه‌های اول و دوم در مخلوط و B_1 و M_2 نیز عملکرد خالص گونه اول و دوم است.

برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم افزار 16 SPSS استفاده شد. مقایسه میانگین صفات مورد ارزیابی با استفاده از آزمون دانکن در سطح احتمال پنج درصد انجام گرفت.

نتایج و بحث

ویژگی‌های رشد، اجزای عملکرد و عملکرد لوبيا

نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد که اثر الگوی کشت بر ارتفاع بوته، تعداد نیام در بوته، تعداد دانه در نیام، وزن هزار دانه، عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیکی لوبيا در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود (جدول ۲).

مقایسه میانگین نشان داد که بیشترین (۵۲/۳۳ سانتیمتر) و کمترین (۳۴ سانتیمتر) ارتفاع بوته لوبيا به ترتیب به کشت خالص لوبيا و الگوی کشت مخلوط سه ردیف بادرشی + یک ردیف لوبيا تعلق داشت (جدول ۳)، به طوری که ارتفاع بوته لوبيا در این الگوی کشت مخلوط نسبت به کشت خالص ۳۵ درصد کاهش یافت. در بین الگوهای کشت مخلوط نیز بالاترین ارتفاع بوته از کشت مخلوط سه ردیف بادرشی + دو ردیف لوبيا به دست آمد که این الگوی کاشت نسبت به کشت خالص تنها ۱۶/۵ درصد کاهش نشان داد (جدول ۳).

علف‌های هرز در طول فصل رشد بنا به ضرورت از طریق وجین دستی کنترل شدند. به منظور بررسی آزمایش در شرایط کم نهاده و نمود پیدا کردن تاثیر ثبت نیتروژن گیاه لوبيا، در زمان آماده سازی زمین و در طول دوره رشد از هیچگونه کود (اعم از شیمیایی و غیر شیمیایی) استفاده نشد. برداشت زیست توده بادرشی در ۲۸ تیرماه در زمان ۵۰ درصد گلدهی و برداشت لوبيا در ۳۰ مرداد ماه زمانی که رنگ نیام‌ها زرد شده بود، صورت گرفت.

در پایان فصل رشد، ابتدا از هر کرت به طور تصادفی تعداد ۱۰ بوته انتخاب و صفاتی از قبیل ارتفاع بوته، تعداد نیام در بوته، تعداد دانه در نیام و وزن هزار دانه برای گیاه لوبيا و محاسبه عملکرد زیست توده براي بادرشی اندازه گیری شدند. اندازه گیری عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیکی لوبيا و عملکرد زیست توده بادرشی با حذف اثر حاشیه و برداشت از سطح ۴/۸ مترمربع انجام شد. سپس، نمونه‌های هر دو گیاه در دمای اتاق و تحت شرایط سایه خشک شدند و هنگامی که تغییرات وزن طی ۲۴ ساعت مشاهده نگردید، اعداد حاصل از توزین به عنوان وزن خشک نمونه‌ها ثبت شد. در مورد لوبيا علاوه بر تعیین وزن خشک نمونه‌ها، بذرها جدا و برای محاسبه عملکرد دانه وزن شد.

استخراج اسانس بادرشی به روش تقطیر با آب و توسط دستگاه کلونجر انجام شد. بدین منظور، ۳۰ گرم سرشاخه هوایی بادرشی از هر کرت وزن گردید و در داخل دستگاه کلونجر به مدت ۳ ساعت جوشانده شد تا اسانس آن استخراج گردد (کلونجر، ۱۹۲۸). پس از تعیین درصد اسانس، عملکرد اسانس بر اساس عملکرد زیست توده درصد اسانس محاسبه شد.

برای ارزیابی کشت مخلوط لوبيا و بادرشی در مقایسه با کشت خالص از شاخص نسبت برابری زمین با استفاده از معادله (۱) استفاده گردید (واندرمیر، ۱۹۸۹):

جدول ۲- نتایج تجزیه واریانس عملکرد و اجزای عملکرد لوبیا در الگوهای مختلف کشت مخلوط ردیفی با بادرشی

منابع تغییر	درجه آزادی	ارتفاع بوته	تعداد نیام در بوته	وزن هزار دانه	عملکرد دانه	عملکرد بیولوژیکی	میانگین مربعات	
							تعداد دانه در	تعداد نیام در
تکرار	۲	۴/۲۲ ^{ns}	۲/۰۵ ^{ns}	۰/۱۶ ^{ns}	۱/۰۵ ^{ns}	۱۲۶۵۷۲/۲۲ ^{ns}	۱۲۶۵۷۲/۲۲ ^{ns}	۹۴۰۵۳۱/۱۶ ^{ns}
الگوی کشت مخلوط ردیفی	۵	۱۲۵/۰۲ ^{**}	۳۲/۶ ^{**}	۱/۳۷ ^{**}	۱۳۷۲/۲۲ ^{**}	۵۷۳۴۰۵/۵۵ ^{**}	۷۶۴۱۶۲۰/۵۰ ^{**}	
خطا	۱۰	۱۹/۹۵	۴/۱۲	۰/۱	۲۱۶/۰۵	۴۴۹۲۲۷/۱۶	۴۴۹۹۸/۸۸	۱۰/۱۱
ضریب تغییر (درصد)		۱۰/۸۳	۹/۴۶	۹/۸۸	۷/۴۲	۹/۵۰		

n.s و ** به ترتیب نشان دهنده عدم اختلاف معنی دار و وجود اختلاف معنی دار در سطح احتمال یک درصد

جدول ۳- مقایسه میانگین عملکرد و اجزای عملکرد لوبیا در الگوهای مختلف کشت مخلوط ردیفی با بادرشی

الگوهای کشت	(سانتی متر)	ارتفاع بوته	تعداد نیام در بوته	وزن هزار دانه (گرم)	عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار)	عملکرد بیولوژیکی	میانگین عملکرد دانه	
							تعداد دانه در نیام	عملکرد دانه
یک ردیف بادرشی + یک ردیف لوبیا	۴۲ bc	۲۰/۷۷ bc	۲۴۸/۳۳ bc	۲۴۸/۳۳ c	۱۲۶۳/۳۳ bc	۵۱۳۳/۳۳ bc		
دو ردیف بادرشی + یک ردیف لوبیا	۳۷ bc	۱۹/۳۳ bc	۲۵۰ bc	۱۱۵۰ c	۴۶۴۰ c			
سه ردیف بادرشی + یک ردیف لوبیا	۳۴ c	۱۷/۳۳ c	۲۲۶/۶۷ c	۱۱۱۶/۶۷ c	۳۹۱۳/۳۳ c			
سه ردیف بادرشی + دو ردیف لوبیا	۴۳/۶۷ b	۲۲/۶ b	۲۵۸/۳۳ b	۱۷۶۶/۶۷ b	۶۰۰۰ b			
چهار ردیف بادرشی + دو ردیف لوبیا	۳۸/۳۳ bc	۲۱/۶۷ b	۲۶۹/۳۳ ab	۱۶۶۶/۶۷ b	۵۹۱۳/۳۳ b			
کشت خالص لوبیا	۵۲/۳۳ a	۲۷ a	۴/۳۰ a	۲۹۰ a	۲۲۳۳/۳۳ a	۸۵۳۳ a		

در هر ستون میانگین های دارای حرف مشترک بر اساس آزمون دانکن در سطح احتمال پنج درصد تفاوت معنی داری ندارند.

رقابت برون گونه‌ای در کشت مخلوط با بادرشی به دلیل سایه‌اندازی بوته‌های این گیاه و جذب عناصر غذایی بیشتر بادرشی از خاک، انرژی کمتری برای رشد رویشی و تشکیل نیام‌ها باقی مانده است که با نتایج جهانی و همکاران (۱۳۸۷) در کشت مخلوط زیره سبز و عدس و رضوانی مقدم و مرادی (۱۳۹۱) در کشت مخلوط زیره سبز و شبیله مطابقت دارد. آندایی و همکاران (۲۰۱۲) در بررسی کشت مخلوط ذرت و سویا علت کاهش تعداد نیام در بوته را در کشت مخلوط در مقایسه با کشت خالص به سبب کاهش منابع محیطی در دسترس گیاهان گزارش کردند.

مقایسه میانگین داده‌ها نشان داد که بیشترین تعداد دانه ۴/۳۰ عدد) و کمترین تعداد دانه در نیام (۲/۳۶ عدد) به ترتیب از الگوهای کشت خالص و کشت مخلوط سه ردیف بادرشی + یک ردیف لوپیا بدون تفاوت معنی‌دار با الگوی دو ردیف بادرشی + یک ردیف لوپیا به دست آمد (جدول ۳). در بین الگوهای کشت مخلوط نیز بالاترین تعداد دانه در نیام لوپیا از کشت مخلوط چهار ردیف بادرشی + دو ردیف لوپیا به دست آمد که این الگوی کشت با کشت مخلوط یک ردیف بادرشی + یک ردیف لوپیا و کشت مخلوط دو ردیف بادرشی + یک ردیف لوپیا اختلاف معنی‌داری را نشان نداد (جدول ۳). تعداد دانه در نیام، در حقیقت ظرفیت مخزن گیاه را تعیین می‌کند و هر چه تعداد دانه بیشتر باشد، گیاه دارای مخزن بزرگتری برای دریافت مواد فتوستزی است و در نهایت افزایش این صفت منجر به افزایش عملکرد دانه خواهد شد (بانیک و همکاران، ۲۰۰۶؛ رضایی- چیانه و همکاران، ۱۳۹۴). در تحقیق حاضر، در بین الگوهای کشت نیز هر چقدر بر تعداد ردیف بادرشی در کشت مخلوط افزوده شد، رقابت برای کسب منابع افزایش یافت و در نتیجه کمبود منابع محیطی موثر بر رشد و در نتیجه کمبود مواد فتوستزی و اختصاص این مواد به رشد رویشی به منظور باقی ماندن در رقابت موجب کاهش اجزای

به نظر می‌رسد که علت کاهش ارتفاع بوته لوپیا در کشت مخلوط به دلیل رقابت بین بوته‌ها بر سر آب، مواد غذایی و فضای زیستی بود که سبب کاهش جذب نور، کاهش رشد و فتوستز لوپیا شد و به دنبال آن ارتفاع آن را در کشت مخلوط کاهش داد. در این راستا آگنهو و همکاران (۲۰۰۶) در کشت مخلوط جو با باقلاء و رضائی چیانه و همکاران (۱۳۹۳) در کشت مخلوط زینیان و شبیله نشان دادند که به ترتیب ارتفاع بوته باقلاء و شبیله در کشت مخلوط به دلیل رقابت برون گونه‌ای به طور معنی‌داری کاهش یافتند.

بیشترین (۲۷ عدد) و کمترین تعداد نیام در بوته لوپیا (۱۷/۳۳ عدد) به ترتیب از الگوهای کشت خالص و کشت مخلوط سه ردیف بادرشی + یک ردیف لوپیا بدون تفاوت معنی‌دار با الگوهای یک ردیف بادرشی + یک ردیف لوپیا و دو ردیف بادرشی + یک ردیف لوپیا به دست آمد (جدول ۳). همچنین، اختلاف معنی‌دار بین الگوهای مختلف کشت مخلوط از نظر تعداد نیام در بوته لوپیا وجود داشت، به طوری که میزان تعداد نیام در بوته لوپیا در کشت مخلوط سه ردیف بادرشی + دو ردیف لوپیا به طور میانگین ۲۲/۳ درصد بالاتر از کشت مخلوط سه ردیف بادرشی + یک ردیف لوپیا به دست آمد، ولی نسبت به کشت خالص ۱۶/۳ درصد کاهش نشان داد (جدول ۳).

در سیستم‌های کشت مخلوط ممکن است که بین گیاهانی که از نظر ویژگی‌های فیزیولوژیک و مورفو‌لوژیک تا حدودی یکسان هستند، جهت استفاده از منابع محیطی رقابت به وجود بیاید. اگر چه اثرات متقابلی بین رقابت جهت کسب نور و عناصر غذایی وجود دارد، ولی رقابت برای عناصر غذایی از رقابت برای نور مهم‌تر است. رقابت برای عناصر غذایی بسیار مهم و ممکن است که بین اجزای کشت مخلوط در مراحل اولیه رشد آغاز شود (اسکندری و قنبری، ۱۳۹۰). چنین به نظر می‌رسد که به دلیل افزایش

بررسی‌های مختلف نشان داده است که در صورت انتخاب آرایش کاشت و تراکم مناسب در کشت مخلوط، جذب آب و مواد غذایی به دلیل تفاوت در توانایی رقابت بین گیاهان مختلف افزایش می‌یابد (ظریف پور و همکاران، ۱۳۹۳؛ کوچکی و همکاران، ۱۳۹۳). افزایش عملکرد لوبيا در تیمارهای سه ردیف بادرشی^۱ + دو ردیف لوبيا و چهار ردیف بادرشی^۲ + دو ردیف لوبيا با سایر الگوهای کشت مخلوط می‌تواند ناشی از الگوهای مکمل^۳ استفاده از منابع و اثرات متقابل تسهیل کنندگی^۴ بین دو گونه باشد. بنابراین، به نظر می‌رسد که در این آرایش‌های کشت به دلیل ایجاد ساختار کانوپی و آرایش مطلوب، شرایط مطلوبی برای بوته‌های لوبيا در دستیابی به شرایط و منابع محیطی فراهم شده است (ماو و همکاران، ۱۴۰۱).

در تحقیق دیگر در کشت مخلوط نواری شبدر سفید و گندم مشاهده شد که عملکرد دانه گندم ۱۰-۲۵ درصد در کشت مخلوط به دلیل افزایش رقابت برای جذب نور، نیتروژن در مرحله رویشی و آب در مرحله پر شدن دانه کاهش یافت (تورستد و همکاران، ۱۴۰۶). در بررسی عملکرد گیاه دارویی سیاهدانه در کشت مخلوط با نخود و لوبيا مشخص شد که عملکرد دانه هر سه گیاه تحت تاثیر تیمارهای آزمایش قرار گرفت و میانگین این صفت در کشت خالص نسبت به کشت مخلوط بالاتر بود (کوچکی و همکاران، ۱۳۹۳). قلی نژاد و رضائی چیانه (۱۳۹۳) در کشت مخلوط نخود و سیاهدانه نیز به نتایج مشابهی دست یافتند.

عملکرد کمی و کیفی بادرشی

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که ارتفاع بوته، عملکرد زیست توده و عملکرد اسانس بادرشی تحت تاثیر الگوهای مختلف کشت مخلوط قرار گرفتند، ولی تاثیر الگوهای

عملکرد از جمله تعداد دانه در نیام لوبيا شد. در تحقیقی دیگر مشخص شد که رقابت برون گونه‌ای در کشت مخلوط زیره سبز و عدس سبب کاهش تعداد دانه نیام در عدس شد (جهانی و همکاران، ۱۳۸۷).

بیشترین وزن هزار دانه در کشت خالص لوبيا با میانگین ۲۹۰ گرم و کمترین آن در الگوی کشت مخلوط سه ردیف بادرشی^۱ + یک ردیف لوبيا با میانگین ۲۲۶/۶۷ گرم مشاهده شد (جدول ۳)، به طوری که وزن هزار دانه لوبيا در کشت خالص نسبت به کشت مخلوط سه ردیف بادرشی^۱ + یک ردیف لوبيا به طور میانگین ۲۱ درصد بالاتر به دست آمد. هر چند که تفاوت معنی‌داری از نظر وزن هزار دانه در تیمار کشت خالص لوبيا با الگوی کاشت چهار ردیف بادرشی^۱ + دو ردیف لوبيا وجود نداشت. وزن هزار دانه تابع توانایی گیاه در تامین مواد پرورده برای مخزن‌ها و شرایط محیطی در زمان پر شدن دانه است. در تیمارهای مذکور به احتمال زیاد به دلیل افزایش جذب نور کانوپی و در نتیجه تولید مواد فتوستتری بالاتر گیاه لوبيا توانسته است که مواد فتوستتری بیشتر وزن دانه موفق‌تر عمل کند (بانیک و همکاران، ۱۴۰۶؛ وانگ و همکاران، ۱۴۰۵). پور امیر و همکاران (۱۳۸۹) و کوچکی و همکاران (۱۳۹۳) نتایج مشابهی را گزارش کردند.

بیشترین عملکرد دانه ۲۲۳۳/۳۳ کیوگرم در هکتار) و عملکرد بیولوژیکی لوبيا (۸۵۳۳ کیوگرم در هکتار) در تیمار کشت خالص لوبيا و کمترین مقادیر عملکرد دانه ۱۱۱۶/۶۷ کیلوگرم در هکتار) و عملکرد بیولوژیکی (۳۹۳۳/۳۳ کیلوگرم در هکتار) در الگوی کاشت سه ردیف بادرشی^۱ + یک ردیف لوبيا به دست آمد. بین الگوهای کاشت سه ردیف بادرشی^۱ + دو ردیف لوبيا و چهار ردیف بادرشی^۱ + دو ردیف لوبيا از نظر مقادیر عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیکی اختلاف معنی‌داری وجود نداشت (جدول ۳).

مختلف کشت بر درصد اسانس از نظر آماری معنی دار نبود
(جدول ۴).

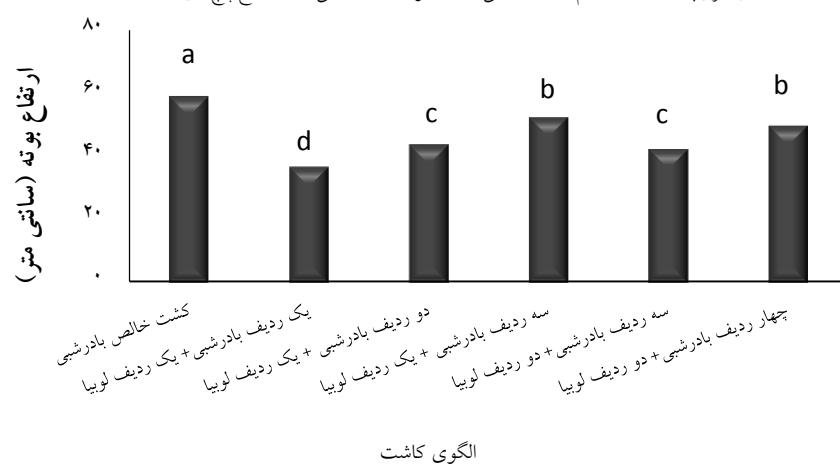
نتیجه برخی از تحقیقات نشان می‌دهد که اختلاف ارتفاع گیاه در کشت خالص در مقایسه با کشت مخلوط می‌تواند به دلیل رقابت برای نور، آب، مواد غذایی و فضای زیستی باشد که اغلب از ارتفاع کمتری برخوردار هستند (هوگارد-نیلسون، ۲۰۰۱؛ اسکالیس و همکاران، ۲۰۱۵). در تحقیق حاضر مشخص شد که در الگوهای مختلف کشت مخلوط هر چه تعداد ردیف بادرشی نسبت به لوبيا افزایش یافت، ارتفاع بادرشی نیز افزایش پیدا کرد که این امر می‌تواند به کمتر بودن رقابت درون گونه‌ای نسبت به رقابت بین

بیشترین ارتفاع بوته از کشت خالص به میزان ۵۹ سانتی متر و کمترین ارتفاع بوته از کشت مخلوط تک ردیفی به میزان ۳۶/۶۷ سانتی متر حاصل شد. از نظر آماری اختلاف معنی داری بین الگوهای کشت مخلوط چهار ردیف بادرشی + دو ردیف لوبيا با سه ردیف بادرشی + یک ردیف لوبيا مشاهده نشد (شکل ۱). همچنین، بین الگوهای کشت مخلوط سه ردیف بادرشی + دو ردیف لوبيا با دو ردیف بادرشی + یک ردیف لوبيا اختلاف معنی داری وجود نداشت (شکل ۱).

جدول ۴- نتایج تجزیه واریانس عملکرد کمی و کیفی بادرشی در الگوهای مختلف کشت مخلوط ردیفی با لوبيا

منابع تغییر	درجه آزادی	ارتفاع بوته	ارتفاع بوته	عملکرد زیست	درصد اسانس	عملکرد اسانس
میانگین مربعات						
تکرار	۲	۲/۷۲ ^{ns}	۵۵۰۳۶۸/۲۲*	۰/۰۰۱ ^{ns}	۱۱/۱۰**	
الگوی کشت	۵	۱۹۱/۲۵**	۶۹۵۷۴۵/۹۵**	۰/۰۰۱ ^{ns}	۸/۵۳**	
خطا	۱۰	۸/۱۸	۸۷۲۲۴/۴۸	۰/۰۰۱	۰/۶۰	
ضریب تغییر (درصد)	۶/۱۴	۷/۱۱	۹/۳۵	۵/۳۳		

**، * به ترتیب نشان دهنده عدم اختلاف معنی دار و وجود اختلاف معنی دار در سطح پنج و یک درصد است.

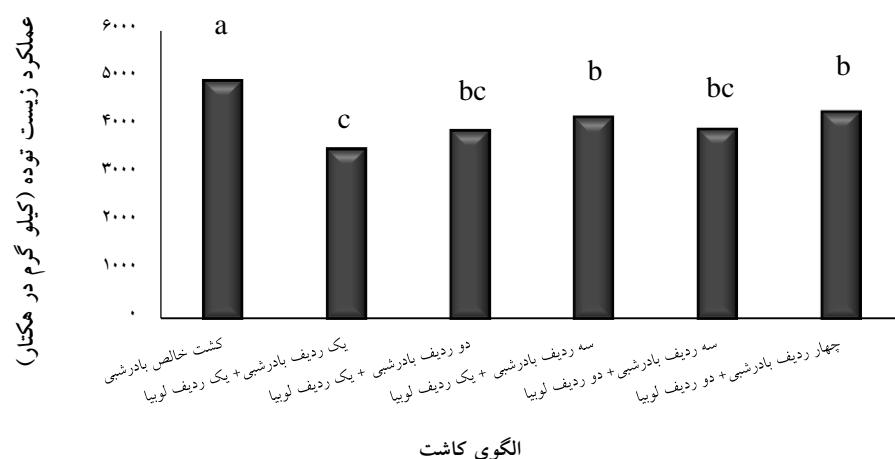
شکل ۱- اثر الگوهای مختلف کشت مخلوط لوبيا و بادرشی بر ارتفاع بوته بادرشی

منابع محیطی شد و در نتیجه میزان فتوستز و به تبع آن عملکرد زیست توده بادرشی در کشت خالص نسبت به تیمارهای مختلف کشت مخلوط افزایش یافته است (دانشناختی و همکاران، ۲۰۱۵). مشاهده شده است که در سیستم‌های کشت مخلوط لگوم با گیاه غیر لگوم، مصرف نیتروژن توسط غیر لگوم، به علت کاهش نیتروژن خاک منجر به تحریک فعالیت باکتری‌های تثبیت کننده نیتروژن می‌شود و در نتیجه میزان تثبیت کننده نیتروژن توسط گونه لگوم در سیستم‌های کشت مخلوط در مقایسه با تک‌کشتی افزایش می‌یابد (میکیک و همکاران، ۲۰۱۴؛ اسکالایس و همکاران، ۲۰۱۵). بنابراین، چنین می‌توان استنباط کرد که کشت بادرشی به همراه گیاه تثبیت کننده نیتروژن از جمله دلایل مهم بهبود عملکرد این گیاه در کشت مخلوط است، ولی در کشت مخلوط تک ردیفی عملکرد زیست توده بادرشی کاهش پیدا کرد که دلیل کاهش عملکرد زیست توده در تیمار تک ردیفی را می‌توان به افزایش رقابت برون گونه‌ای به دلیل نزدیکتر بودن بوته‌های گیاه بادرشی به بوته‌های گیاه لوپیا نسبت داد. در بررسی اکولوژیک الگوهای مختلف کشت مخلوط ردیفی گاوزبان اروپایی و لوپیا مشخص شد که بیشترین عملکرد اقتصادی گاوزبان اروپایی از کشت خالص و کمترین

گونه‌ای ارتباط داشته باشد. همچنین، در چنین شرایطی فضای زیستی لازم برای رشد بادرشی به دلیل جذب منابع محیطی فراهم‌تر بود. رضائی چیانه و همکاران (۱۳۹۳) در کشت مخلوط زنیان و شبیله گزارش کردند که شبیله در کشت مخلوط با زنیان فشار رقابتی بیشتری را متحمل می‌شود و محدودیت تولید مواد فتوستزی موجب کاهش رشد رویشی و در نتیجه ارتفاع آن شده است.

بالاترین عملکرد زیست توده بادرشی مربوط به کشت خالص با میانگین ۴۹۶۶/۷۷ کیلوگرم در هکتار و کمترین مقادیر آن متعلق به کشت مخلوط ردیفی با میانگین ۳۵۴۰ کیلوگرم در هکتار بود (شکل ۲). بیشترین عملکرد زیست توده در بین الگوهای مختلف کشت مخلوط از تیمار چهار ردیف بادرشی + دو ردیف لوپیا حاصل شد که این تیمار ۱۵ درصد نسبت به کشت خالص کاهش عملکرد نشان داد. هر چند اختلاف معنی داری بین الگوی کشت مخلوط چهار ردیف بادرشی + دو ردیف لوپیا با سایر الگوهای کشت مخلوط به جز تیمار کشت مخلوط تک ردیفی از نظر آماری وجود نداشت.

کاهش رقابت برون گونه‌ای و عدم وجود رقابت بین گونه‌ای در کشت خالص بادرشی موجب بهره‌گیری بهتر از

شکل ۲- اثر الگوهای مختلف کشت مخلوط لوپیا و بادرشی بر عملکرد زیست توده بادرشی

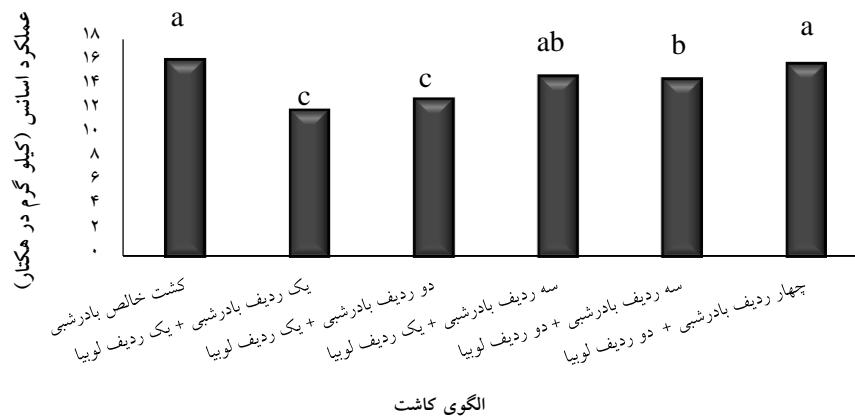
خالص بادرشی از نظر عملکرد اسانس وجود نداشت، به طوری که میزان عملکرد اسانس بادرشی در تیمارهای مذکور به ترتیب ۲ و ۸/۳۳ درصد کمتر از کشت خالص بود (جدول ۳).

از آن جا که عملکرد اسانس تابعی از عملکرد اقتصادی و درصد اسانس است، هر گونه تغییر در عملکرد زیست توده و درصد اسانس بادرشی، عملکرد اسانس را تحت تاثیر قرار می‌دهد (پوریوسف و همکاران، ۲۰۱۵). در آزمایش حاضر، بیشترین عملکرد زیست توده بادرشی در تیمار کشت خالص به دست آمد. بنابراین، بالا بودن عملکرد اسانس در این تیمارها دور از انتظار نبود. همچنین، کاهش عملکرد اسانس در کشت مخلوط تک ردیفی نیز به دلیل کاهش عملکرد زیست توده در این تیمار است. مردانی و همکاران (۱۳۹۴) در بررسی الگوهای کشت مخلوط ردیفی شبکیله و انسیون مشاهده کردند که بالاترین عملکرد اسانس از کشت خالص انسیون به دست آمد. قلی نژاد و رضائی چیانه (۱۳۹۳) در کشت مخلوط سیاهدانه و نخود و دانشنا و همکاران (۲۰۱۵) در کشت مخلوط شبدر بر سیم و ریحان و خرم دل و همکاران (۱۳۹۴) در کشت مخلوط زنیان و لوبيا دریافتند که بالاترین عملکرد اسانس سیاهدانه،

مقدار آن از الگوی چهار ردیف لوبيا و گاو زیان (۴:۴) به دست آمد (کوچکی و همکاران، ۱۳۹۱). در تحقیق دیگر مشخص شد که عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیک گیاه دارویی زنیان در کشت خالص بالاتر از الگوهای مختلف کشت مخلوط بود (خرم دل و همکاران، ۱۳۹۴). دانشنا و همکاران (۲۰۱۵) در کشت مخلوط شبدر بر سیم و ریحان دریافتند که عملکرد زیست توده ریحان در کشت خالص بالاتر از کشت مخلوط بود که با نتیجه آزایش حاضر مطابقت دارد.

عملکرد اسانس

تاثیر الگوهای مختلف کشت مخلوط بر درصد اسانس بادرشی معنی دار نبود، ولی بر عملکرد اسانس بادرشی در سطح احتمال ۱ درصد تاثیر معنی دار داشت (جدول ۴). بالاترین عملکرد اسانس در تیمار کشت خالص به مقدار ۱۶/۳۲ کیلوگرم در هکتار حاصل شد و الگوی کشت مخلوط تک ردیفی کمترین مقدار عملکرد اسانس یعنی به مقدار ۱۲/۱۴ کیلوگرم در هکتار را به خود اختصاص داد (شکل ۳). از نظر آماری اختلاف معنی دار بین الگوهای مختلف کشت مخلوط چهار ردیف بادرشی + دو ردیف لوبيا و سه ردیف بادرشی + یک ردیف لوبيا با کشت

شکل ۳- اثر الگوهای مختلف کشت مخلوط لوبيا و بادرشی بر عملکرد اسانس بادرشی

همکاران (۱۳۹۲) در کشت مخلوط زیره سبز و عدس گزارش کردند که LER جزیی در زیره سبز در تمام تیمارها بالاتر از عدس بود، چرا که زیره سبز از کشت مخلوط با عدس اثر مثبت بیشتری پذیرفته بود. خرم دل و همکاران (۱۳۹۴) در کشت مخلوط زینیان و لوبيا گزارش کردند که نسبت برابری زمین جزیی لوبيا در بیشتر نسبت‌های کشت مخلوط افزایشی و جایگزینی بالاتر از نسبت برابری زمین جزیی زینیان بود. این محققان، چنین استنباط کردند که در الگوهای کشت مخلوط، لوبيا تاثیر بیشتری از همراهی زینیان پذیرفته است که این امر موجب بهبود بیشتر نسبت برابری زمین جزیی آن در مقایسه با زینیان شده است که با نتیجه تحقیق حاضر مطابقت دارد.

نسبت برابری زمین کل در کلیه الگوهای کشت مخلوط لوبيا و بادرشی بالاتر از یک بود و این موضوع نشان دهنده برتری کشت مخلوط نسبت به کشت خالص آن‌ها دارد. الگوی کاشت چهار ردیف بادرشی + دو ردیف لوبيا دارای بیشترین نسبت برابری زمین (۱/۶۷) در بین الگوهای مختلف کاشت بود که معادل ۶۷ درصد افزایش در بهره‌وری استفاده از زمین نسبت به کشت خالص دو گونه داشت (جدول ۵).

ريحان و زینیان از کشت خالص این گیاهان حاصل شد که با نتیجه تحقیق حاضر مطابقت دارد. در آزمایش حاضر، هر چند عملکرد اسانس در کشت خالص بالاتر از الگوهای کشت مخلوط به دست آمد، ولی عملکرد اسانس در کشت خالص تنها ۲ درصد بیشتر از الگوی کشت مخلوط چهار ردیف بادرشی + دو ردیف لوبيا بود. به نظر می‌رسد که در این الگوی کشت مخلوط شرایط مطلوبی برای بوته‌های بادرشیو در دستیابی به منابع محیطی فراهم شده است و با بهره برداری مطلوب‌تر از این منابع، توانست عملکرد اسانس خود را به طور معنی‌داری افزایش دهد.

نسبت برابری زمین (LER)

نتایج نسبت برابری زمین جزیی لوبيا و بادرشی بین الگوهای مختلف کشت مخلوط نشان داد که نسبت برابری زمین جزیی لوبيا نسبت به بادرشی بالاتر بود که می‌توان چنین نتیجه‌گیری کرد که لوبيا از کشت مخلوط با بادرشی اثر مثبت بیشتری پذیرفته است. بالاترین LER جزیی لوبيا و بادرشی به ترتیب از کاشت چهار ردیف بادرشی + دو ردیف لوبيا و سه ردیف بادرشی + دو ردیف لوبيا به دست آمد (جدول ۵). با توجه به این که هر دو گونه در این تیمارها از عملکرد بیشتری برخوردار بودند، به همین دلیل توانستند که به LER بالاتری نیز برسند. رضائی چیانه و

جدول ۵- اثر الگوهای مختلف کشت مخلوط بادرشی و لوبيا بر نسبت برابری زمین جزیی و نسبت برابری زمین کل

نسبت برابری زمین کل (LER)	نسبت برابری زمین		الگوهای کشت مخلوط ردیفی جزیی	
	لوبيا	بادرشی		
۱/۳۸	۰/۷۱	۰/۶۷	یک ردیف بادرشی + یک ردیف لوبيا	
۱/۴۲	۰/۷۹	۰/۶۳	دو ردیف بادرشی + یک ردیف لوبيا	
۱/۴۷	۰/۸۵	۰/۶۲	سه ردیف بادرشی + یک ردیف لوبيا	
۱/۶۴	۰/۸۰	۰/۸۴	سه ردیف بادرشی + دو ردیف لوبيا	
۱/۶۷	۰/۸۷	۰/۸۰	چهار ردیف بادرشی + دو ردیف لوبيا	

نتیجه‌گیری کلی

نتایج آزمایش حاضر نشان داد که عملکرد هر دو گونه تحت تاثیر الگوهای مختلف کاشت قرار گرفت. با افزایش سهم بادرشی، عملکرد لوبيا به دلیل کاهش اثرات تسهیل و تکمیل کنندگی دو گونه و افزایش رقابت برون گونه‌ای، کاهش یافت. در کشت مخلوط تک ردیفی عملکرد زیست توده بادرشی کاهش پیدا کرد، بنابراین دلیل کاهش عملکرد زیست توده در تیمار تک ردیفی را می‌توان به افزایش رقابت برون گونه‌ای به دلیل نزدیکتر بودن بوته‌های گیاه بادرشی به بوته‌های گیاه لوبيا نسبت داد. ارزیابی سودمندی کشت مخلوط نشان از برتری کشت مخلوط دو گونه نسبت به تک کشتی هر یک از آن‌ها داشت. در تمام تیمارهای مخلوط نسبت برابری زمین بیشتر از یک بود. بالاترین میزان LER (۱/۶۷) از الگوی کاشت چهار ردیف بادرشی + دو ردیف لوبيا به دست آمد که معادل ۶۷ درصد افزایش در بهره‌وری استفاده از زمین نسبت به کشت خالص دو گونه بود و این تیمار می‌تواند برای ایجاد پایداری و ثبات تولید در افزایش درآمد اقتصادی و بهره‌وری استفاده از زمین‌های کشاورزی به طور قابل ملاحظه‌ای موثر باشد.

نسبت برابری زمین بیشتر از یک معیاری از جذب نور بهتر و کارایی مصرف بالاتر آن و استفاده بهینه از منابع محیطی دیگر نظیر عناصر غذایی و آب در کشت مخلوط است که به دلیل وجود اختلاف در ساختار ریشه، توزیع کانونپی و احتیاجات غذایی متفاوت گیاهان در کشت مخلوط است (دی لافونتیا و همکاران، ۲۰۱۴). ظریف پور و همکاران (۱۳۹۳) در مطالعه کشت مخلوط نخود و زیره سبز گزارش کردند که بالاترین نسبت برابری زمین (۱/۲۳) در نسبت کاشت ۱:۱ به دست آمد. محققان دیگری در بررسی کشت مخلوط سیاهدانه با نخود و لوبيا (کوچکی و همکاران، ۱۳۹۳) و کشت مخلوط آفتابگردان با باقلاء (رضائی چیانه و همکاران، ۱۳۹۴) گزارش کردند که مقدار LER در تمام تیمارهای مخلوط بالاتر از یک بود که این امر نشان دهنده برتری کشت مخلوط در مقایسه با کشت خالص است.

منابع

- اسکندری، ح، قنبری، ا. ۱۳۹۰. ارزیابی میزان رقابت و مکملی اجزای کشت مخلوط ذرت و لوبيا چشم بلبلی در مصرف عناصر غذایی. نشریه دانش کشاورزی و تولید پایدار. ۲(۲): ۷۵-۶۷.
- پور امیر، ف، کوچکی، ع، نصیری محلاتی، م، قربانی، ر. ۱۳۸۹. ارزیابی عملکرد و اجزای عملکرد کنجد و نخود در کشت مخلوط سری‌های جایگزینی. نشریه پژوهش‌های زراعی ایران. ۸(۵): ۷۴۷-۷۵۷.
- جهانی، م، کوچکی، ع، نصیری محلاتی، م. ۱۳۸۷. بررسی ترکیب‌های مختلف کشت مخلوط زیره سبز در سیستم‌های کشاورزی کم نهاده. مجله پژوهش‌های زراعی ایران. ۶(۱): ۷۷-۷۸.
- خرم دل، س، سیاهمرگوبی، آ، محمودی، ق. ۱۳۹۴. اثر نسبت‌های کشت مخلوط جایگزینی و افزایشی زینیان و لوبيا بر عملکرد و اجزای عملکرد. مجله الکترونیک گیاهان زراعی. در نوبت چاپ.
- رضایی چیانه، ا، خرمدل، س، قره چالی، پ. ۱۳۹۴. ارزیابی اثر کشت مخلوط تاخیری آفتابگردان و باقلاء بر عملکرد و کارایی استفاده از زمین. مجله به زراعی کشاورزی. ۱۷(۱): ۱۸۳-۱۹۶.

- رضایی چیانه، ا، ولیزادگان، ا، تاج بخش، م، دیاغ محمدی نسب، ع، ریماز، و. ۱۳۹۱. بررسی عملکرد زراعی و تنوع حشرات در الگوهای مختلف کشت مخلوط لوپیا و شوید. مجله به زراعی کشاورزی. ۱۶: ۳۵۲-۳۶۸.
- رضانی چیانه، ا، تاج بخش، م، فتوحی چیانه، س. ۱۳۹۳. عملکرد و اجزای عملکرد شنبلیله در کشت مخلوط نواری با زینان تحت تاثیر کودهای زیستی و شیمیایی. نشریه دانش کشاورزی و تولید پایدار. ۲۴: ۱۵-۱.
- رضانی چیانه، ا، تاج بخش، م، ولیزادگان، ا، بنائی اصل، ف. ۱۳۹۲. بررسی الگوهای مختلف کشت مخلوط زیره سبز و عدس در کشت دوم. نشریه بوم شناسی کشاورزی. ۵ (۴): ۴۶۲-۴۷۳.
- رضانی چیانه، ا، دیاغ محمدی نسب، ع. ۱۳۹۳. ارزیابی کاربرد تلفیقی کودهای زیستی و شیمیایی بر عملکرد کمی و کیفی زینان در کشت مخلوط نواری با شنبلیله. نشریه بوم شناسی کشاورزی. ۶ (۳): ۵۹۴-۵۸۲.
- رضوانی مقام، پ، مرادی، ر. ۱۳۹۱. بررسی تاریخ کاشت، کود بیولوژیک و کشت مخلوط بر عملکرد و کمیت اسانس زیره سبز و شنبلیله. مجله علوم گیاهان زراعی. ۴۳ (۲): ۲۱۷-۲۳۰.
- ظریف پور، ن، ناصری پوریزدی، م. ت، نصیری محلاتی، م. ۱۳۹۳. اثر ترکیب‌های مختلف کشت مخلوط بر خصوصیات کمی و کیفی زیره سبز و نخود زراعی. پژوهش‌های زراعی ایران. ۱۲ (۱): ۳۴-۴۳.
- قلی‌نژاد، ا، رضانی چیانه، ا. ۱۳۹۳. ارزیابی عملکرد دانه و کیفیت سیاهدانه در کشت مخلوط با نخود. مجله علوم زراعی ایران. ۱۶ (۳): ۲۳۶-۲۴۹.
- کوچکی، ع، شباہنگ، ج، خرم دل، س، غفوری، ا. ۱۳۹۱. بررسی اکولوژیک الگوهای مختلف کشت مخلوط ریغی گاؤزبان اروپایی و لوپیا. نشریه بوم شناسی کشاورزی. ۴ (۱): ۱-۱۱.
- کوچکی، ع، نصیری محلاتی، م، برومند رضازاده، ز، جهانی، م، جعفری، ل. ۱۳۹۳. بررسی عملکرد گیاه دارویی سیاهدانه در کشت مخلوط با نخود و لوپیا. پژوهش‌های زراعی ایران. ۱۲ (۱): ۱-۸.
- مجنون حسینی، ن، داوزده امامی، س. ۱۳۸۶. زراعت و تولید برخی گیاهان دارویی و ادویهای. انتشارات دانشگاه تهران. ۳۰۰ ص.
- مردانی، ف، بلوجی، ح، ر. ۱۳۹۴. تاثیر کشت مخلوط بر عملکرد و برخی صفات کمی و کیفی شنبلیله و آنسیون. نشریه دانش کشاورزی و تولید پایدار. ۲۵ (۲): ۱-۱۵.
- منصوری، ل، جمشیدی، خ، راستگو، م، صبا، ج، منصوری، ح. ۱۳۹۲. تاثیر کشت مخلوط افزایشی ذرت و لوپیا بر عملکرد، اجزای عملکرد و کترول علف-های هرز در شرایط اقلیمی زنجان. نشریه پژوهش‌های زراعی ایران. ۱۱ (۳): ۴۹۲-۴۸۳.
- Agegnehu, G., Ghizaw, A., Sinebo, W. 2006. Yield performance and land-use efficiency of barley and faba bean mixed cropping in Ethiopian highlands. *Eur J Agron.* (22): 202-207.
- Amosséa, C., Jeuffroy, M. H., David, C. 2013. Relay intercropping of legume cover crops in organic winter wheat: Effects on performance and resource availability. *J Field Crops Res.* 145: 78-87.
- Banik, B., Midya, A., Sarkar, B. K., Ghose, S. S. 2006. Wheat and chickpea intercropping systems in an additive series experiment: Advantages and weed smothering. *Eur J Agron.* (24): 325-332.
- Clevenger, J. F. 1928. Apparatus for determination of essential oil. *J Am Pharm Assoc.* (17): 346-349.
- Daneshnia, F., Amini, A., Chaichi, M. R. 2015. Berseem clover quality and basil essential oil yield in intercropping system under limited irrigation treatments with surfactant. *J Agriculture water management.* 164: 331-339.
- De la Fuentea, E. B., Suárezb, S. A., Lenardisa, A. E., Poggioc, S. L. 2014. Intercropping sunflower and soybean in intensive farming systems: Evaluating yield advantage and effect on weed and insect assemblages. *NJAS - Wageningen J Life Sci.* 165:42-52
- Haugaard-Nielsen, H., Ambus, P., Jensen, E. S. 2001. Inter-specific competition, N-use and interference with weed in pea – barley intercropping. *J Field Crop Res.* (70): 101-109.

- Maoa, L., Zhang, L., Zhaoe, X., Liuc, S., Werfd, W. V., Zhangc, S., Spiertzd, H., Lia, Z. 2014. Crop growth, light utilization and yield of relay intercropped cotton as affected by plant density and a plant growth regulator. *J Field Crops Res.* 155: 67–76.
- Mikic, A., Cupinax, B., Rubiales, D., Mihailovi, V., Sarunaitek, L., Fustec J., Antanasovicx, S., Krsticx, D., Bedoussac, L., Zoricx, L., DorCevic, V., Peric, V., Srebri, M. 2014. Models, Developments, and Perspectives of Mutual Legume Intercropping. *J Advances in Agron.* 130: 1-83.
- Nassiri Mahallati, M., Koocheki, A., Mondani, F., Feizi, H., Amirmoradi, S. 2014. Determination of optimal strip width in strip intercropping of maize (*Zea mays* L.) and bean (*Phaseolus vulgaris* L.) in Northeast Iran. *J Cleaner Production.* 106: 343-350.
- Pour yousef, M., Yousefi, A. L., Oveisi, M., Asadi, F. 2015. Intercropping of fenugreek as living mulch at different densities for weed suppression in coriander. *J Crop Protection.* 69: 60-64.
- Scalise, A., Tortorella, D., Pristeri, A., Petrovicov, B., Gelsomino, A., Lindstrom, K., Monti, M. 2015. Legume barley intercropping stimulates soil N supply and crop yield in the succeeding durum wheat in a rotation under rainfed conditions. *J Soil Biology & Biochemistry.* 89: 150-161
- Thorsted, M. D., Olesen, J. E., Weiner, S. 2006. Width of clover strips and wheat rows influence grain yield in winter wheat/white clover intercropping. *J Field Crop Res.* (95): 280–290.
- Undie, U. L., Uhah, D. F., Attoe, E. E. 2012. Effect of intercropping and crop arrangement on yield and productivity of late season maize/soybean mixtures in the humid environment of South Southern Nigeria. *J Agric Sci.* 4 (4): 37-50.
- Vandermeer, J. H. 1989. The Ecology of Intercropping. Cambridge. University Press. 297.
- Virgnon-Brenasa, S., Celettea, F., Amosséc, C., David, C. 2015. Effect of spring fertilization on ecosystem services of organic wheat and clover relay intercrops. *E J Agron.* 1-10.
- Wang, Z., Zhao, x., Wu, P., He, J., Chen, X., Gao, Y., Cao, X. 2015. Radiation interception and utilization by wheat/maize strip intercropping systems. *J Agric Forest Meteorol.* 204: 58–66.

Evaluation of Yield and Advantages of Row Intercropping of Bean (*Phaseolus vulgaris* L.) and Moldavian Balm (*Dracocephalum moldavica* L.) at Low Input Conditions

Esmaeil Rezaei chiyaneh^{1*}, Alireza Pirzad²

1. Assistant professor Department of Agronomy, Faculty of Agriculture, Urmia University, Urmia, Iran.

2. Associate professor Department of Agronomy, Faculty of Agriculture, Urmia University, Urmia, Iran.

*For Correspondence: Esmaeil.rezaei@gmail.com

Received:14.10.15

Accepted: 06.12.15

Abstract

In order to evaluate the advantages of different intercropping patterns of bean (*Phaseolus vulgaris* L.) and Moldavian Balm (*Dracocephalum moldavica* L.), a field experiment was conducted based on a randomized complete block design with three replications and seven treatments at the farm located in Nagadeh, Iran during the growing season of 2011-2012. Treatments included intercropping (one row of Moldavian Balm + one row of bean, two rows of moldavian balm + one row of bean, three rows of moldavian balm + one row of bean, three rows of moldavian balm + two rows of bean, four rows of moldavian balm + two rows of bean) and sole cropping of bean and Moldavian Balm. The results showed that the different intercropping patterns had significant effect on all traits. The highest and the lowest seed and biological yield of bean were achieved in sole cropping with 2933.33 and 9533 kg.ha⁻¹ and three rows of moldavian balm + one row of bean with 1816.67 and 4933.33 kg ha⁻¹, respectively. The maximum biological yield and essential oil yield of moldavian balm obtained under sole cropping, while the minimum biological yield and essential oil yield of moldavian balm were observed under row intercropping, respectively. The highest LER value (1.67) was obtained of four rows of moldavian balm + two rows of bean. According to the results, it seems that four rows of moldavian balm + two rows of bean is remarkably effective to increase the economic income and land use efficiency.

Keywords: Essential oil, Land equivalent ratio, Medicinal plant, Sustainable agriculture, Yield